

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 13 mai 2026

SUMAR

1.	Declarații politice.	2
2.	Întrebări, interpelări și răspunsuri.	2

S T E N O G R A M A
ședinței Senatului din 13 mai 2026

Ședința a început la ora 10.00.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Laurențiu Plăeșu, vicepreședinte al Senatului, asistat de doamna Doina-Elena Federovici și de domnul Cristian Ghinea, secretari ai Senatului.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Bună dimineața, stimați colegi!

Declar deschisă ședința plenului Senatului de astăzi, 13 mai 2026.

Conform programului de lucru aprobat, avem sesiuni de întrebări și interpelări și declarații politice, pe care le declar, pe ambele sesiuni, deschise și invit la microfon pe domnul senator Costache Chertif.

Domnul Costache Chertif:

Mulțumesc, domnule președinte.

Tema declarației mele politice de astăzi: „Academia de Științe Medicale este o instituție fundamentală a cercetării și demnității academice naționale”.

Stimați colegi,

Semnalez o inițiativă legislativă care, în opinia mea, ridică serioase semne de întrebare privind raportarea statului român la cercetarea științifică, la elitele medicale și la continuitatea instituțiilor academice de prestigiu din România.

Mă refer la Propunerea legislativă L280/2026, depusă de parlamentari USR, prin care se dorește desființarea Academiei de Științe Medicale.

Consider important ca opinia publică și corpul medical să înțeleagă miza reală a unui asemenea demers. Ca medic, doctor în științe medicale și membru al Comisiei pentru sănătate a Senatului, doresc să arăt că Academia de Științe Medicale nu este o instituție administrativă, fiind vorba despre o componentă importantă a patrimoniului academic și științific românesc.

Academia de Științe Medicale nu a apărut conjunctural după 1989, nu este o invenție birocratică recentă. Ea a fost înființată în 1935, prin Legea nr.91, adoptată de Parlament și promulgată prin decret regal.

A fost desființată abuziv în 1948 de regimul comunist și reînființată ulterior într-o formă limitată. După 1989, instituția a fost reorganizată, iar prin Legea nr.264/2004 a revenit la spiritul și prestigiul consacrate de perioada interbelică.

Această instituție reunește personalități medicale de prim rang, membri titulari, corespondenți și de onoare din țară și din străinătate. În cadrul ei funcționează activități științifice, activități didactice și

fundații academice, iar România este reprezentată, prin această structură, în Federația Europeană a Academiiilor de Medicină.

Din păcate, inițiatorii proiectului au ales să reducă întreaga dezbatere la o abordare contabilă și populistă, vorbind exclusiv despre indemnizații și despre economii bugetare estimate la circa 3,5 milioane lei anual.

Bineînțeles că orice instituție publică poate fi discutată, evaluată sau perfecționată. Nicio instituție nu este intangibilă, dar între reformă și desființare există o diferență fundamentală. O asemenea abordare radicală riscă să transmită un mesaj greșit profund corpului medical și comunității științifice: acela că excelența academică și consacrarea profesională nu mai au valoare în România.

Este legitim să discutăm despre eficiența administrativă, transparență sau criterii de performanță. Nu este legitim să tratăm cu dispreț ideea însăși de consacrare academică și să punem sub semnul întrebării existența unei instituții cu aproape un secol de tradiție.

Într-un stat care pierde anual zeci de miliarde de lei prin necolectarea TVA-ului și din evaziune fiscală, este greu de acceptat ideea că prioritatea absolută ar trebui să fie desființarea unei academii medicale pentru o economie relativ modestă la bugetul public.

În toate statele moderne există academii de ramură și foruri consacrate specializate. Existența lor nu trebuie privită ca o povară, ci ca o expresie a maturității instituționale și a continuității tradiției academice românești.

Salut faptul că membrii Comisiei pentru sănătate au transmis deja un semnal important, prin votul unanim exprimat, prin respingerea acestei inițiative legislative. E o dovadă că încă există respect pentru cercetarea medicală și pentru instituțiile care contribuie la dezvoltarea medicinei românești.

Stimați colegi,

Sper că dezbaterea acestui proiect nu va fi dominată de resentimente antielitiste și populism bugetar, ci de responsabilitate, echilibru și respect față de patrimoniul academic al României. Medicina românească are nevoie de autoritate științifică, de continuitate și respect pentru excelență.

Vă mulțumesc.

Senator Costache Chertif, Circumscripția nr.26 Maramureș (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Stimați colegi,

Vă anunț că această sesiune va dura până la 11.30 maximum, pentru că vom avea un plen comun.

Dau, în continuare, cuvântul domnului senator Mircea-Cristian Nicula.

Domnul Mircea-Cristian Nicula:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Titlul declarației politice de astăzi este: „Când puterea devine abuz legislativ: cazul Guvernului Bolojan”.

Ni s-a spus luni întregi că Guvernul Ilie Bolojan nu a avut sprijin, iar acum, în ultimele zile, ni se spune mai apăsător că Guvernul Bolojan a fost sabotat, că nu a fost lăsat să reformeze, că alții sunt de vină.

Adevărul este simplu și dureros: Guvernului Bolojan i-au fost aprobate 104 ordonanțe de urgență... 104. 65 în anul 2025 și 39 în anul 2026. Așadar, nu putem vorbi despre un Guvern blocat. Vorbim despre un Guvern care a avut aproape totul la dispoziție.

Și nu doar atât. În multe dintre aceste ordonanțe de urgență au fost modificate, simultan, câte trei, patru sau cinci acte normative.

Cu alte cuvinte, Guvernul Bolojan a făcut ce a vrut. A avut puterea. A avut instrumentele. A avut majoritatea. A avut sprijin. Dar nu a avut ceea ce contează cel mai mult pentru conducerea unei țări: o viziune care să înțeleagă România reală și oamenii ei. Pentru că România nu se conduce doar cu conferințe despre eficiență. România se conduce cu inimă, se conduce cu respect pentru oameni, cu grijă pentru profesori, pentru pensionari, pentru copii, pentru comunitățile care încă mai speră că cineva le ascultă.

Cea mai dureroasă dovadă a acestei rupturi de realitate este ceea ce s-a întâmplat cu educația. Prin primul pachet de măsuri asumat de către Guvern, Legea nr.198 a învățământului preuniversitar a fost modificată într-un mod neconstituțional în 28 de locuri... 28. Practic, o lege organică fundamentală pentru viitorul copiilor României a fost ciopârțită prin asumare de răspundere, fără dialog autentic, fără liniște, fără respect pentru sistemul educațional și fără profesionalism.

Profesorii nu mai știu după ce reguli lucrează. Părinții nu mai știu la ce să se aștepte, iar elevii simt că viitorul lor este negociat de oameni care nu au mai intrat de mult într-o clasă adevărată... într-o sală de clasă adevărată.

Și atunci ne întrebăm: dacă, după 104 ordonanțe de urgență, România este mai nesigură, mai tensionată și mai dezbinată, dacă, după atâtea modificări, oamenii trăiesc cu mai multă teamă decât speranță, atunci poate că problema nu a fost niciodată lipsa de putere, ci felul în care această putere a fost folosită.

România are nevoie de conducători care schimbă... nu are nevoie de conducători care schimbă legi mai repede decât pot să le citească oamenii. România are nevoie de lideri care înțeleg că în spatele fiecărei legi există vieți, familii și destine.

O țară trăiește prin oamenii ei, iar aceștia au ajuns să se teamă și să plângă mai mult decât să spere, și asta din cauza unui Guvern cu enorm de mare putere, dar care a folosit această putere într-un mod discreționar și fără să înțeleagă sufletul acestei națiuni.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Marius Bodea.

Nu e.

Doamna senator Olga Onea.

Doamna Olga Onea:

Bună dimineața, stimați colegi!

Domnule președinte,

Declarație politică: „Lăsați România să respire”.

Vă privesc de aici, din opoziție, și mă întreb, dar vă întreb și pe voi, direct: chiar nu vă e rușine? Chiar nu vă e rușine să stați cu spatele la popor și cu fața la ciolan, bătându-vă joc de țara asta de dimineața până seara? Unde sunt românii în răfuiala voastră politică? Unde este interesul național în cercul vostru ieftin? Vă spun eu: nicăieri.

Pentru că acest război mizerabil pe care îl purtați de săptămâni întregi este despre orice altceva: despre scaune, despre orgolii și despre putere, dar nu despre viața românilor.

Vă autointitulați „elita românească”. Vă bateți cu pumnul în piept că sunteți „marii proeuropeni” de la PSD, PNL, USR și UDMR. Dar adevărul, domnilor, este mult mai crud: nu sunteți elita, sunteți groparii României.

De zece luni, sub conducerea voastră „luminată”, ați îngropat această țară în datorii, în inflație și în disperare. Ați crescut TVA-ul, ați explodat accizele și ați ajuns până acolo încât ați taxat persoanele cu dizabilități. Asta este „Europa” pe care o aduceți voi. O Europă în care românul este umilit la el acasă.

Dacă v-ați fi luptat pentru români și pentru România cu aceeași înverșunare cu care vă luptați pentru scaunele voastre, astăzi, am fi departe. Dacă ați fi pus aceeași pasiune în protejarea resurselor strategice, așa cum puneți în negocierea ministerelor, astăzi, România era o forță, nu o piață de desfacere pentru alții.

Dar voi preferați să vă sfâșiați între voi la televizor, în timp ce mamele din România nu mai pot cumpăra cu 100 de lei nici măcar strictul necesar pentru o masă caldă. Pe români îi doare în cot de pactele voastre de fațadă. Pe omul de rând îl doare că spitalele stau să cadă, că școlile sunt în paragină și că viitorul copiilor noștri este vândut la bucată.

PSD iese de la guvernare după zece luni în care a girat tot haosul, pretinzând acum că salvează țara de propriul Guvern. PNL și USR se joacă de-a politica, în timp ce economia este în comă. Este un teatru grotesc, jucat pe spinarea unui popor care nu mai poate.

Ajunge cu această trădare! Nu sunteți elita. Sunteți o castă de privilegiați care a uitat limba și nevoile românilor. Dacă nu sunteți capabili să puneți interesul național deasupra setei voastre de putere, atunci plecați cu toții. Lăsați România să respire!

Țara asta nu este moșia voastră pe care să o scoateți la licitație. Românii s-au săturat de „groparii” deghizați în „valori”. Ori începeți să munciți pentru acest pământ, ori istoria vă va mătura definitiv, pentru că nicio „elită” nu este mai presus de voința și de foamea unui popor umilit.

Cu respect pentru oameni, senator de Galați, Olga Onea.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Carmen Orban.

Doamna senator Carmen Orban. Nu?

Atunci, pe doamna senator Doina-Elena Federovici.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Distinși colegi,

Declarația politică de astăzi am intitulat-o sugestiv: „Lumina, maestro Bolojan!”

Domnule președinte,

Stimați colegi,

De ceva vreme, un cor de bocitoare repetă obsesiv același slogan: „PSD a guvernat România 35 de ani și, ce să vedeți, a distrus economia”. Comod. Simplu. Util pentru propagandă, dar cu totul fals.

Când aprindem lumina, așa cum ne îndeamnă maestrul Bolojan, și ne uităm la cine a avut efectiv puterea, imaginea arată radical altfel. Peste 25 de ani am avut președinți de dreapta și doar aproximativ 10 ani președinte social-democrat. La Palatul Victoria: zece premieri de dreapta față de opt de stânga. La Ministerul Finanțelor – cheia cămării, cum i-a spus maestrul Bolojan –, aproape 20 de ani au fost miniștri de dreapta, față de aproximativ 15 ani miniștri de stânga. Iar în ultimii șase ani, tabloul este zdrobitor: patru premieri PNL de stânga... patru premieri PNL și cinci miniștri PNL ai finanțelor, față de un singur premier și un singur ministru PSD.

Mitul celor „35 de ani de PSD” ignoră un adevăr simplu: în ultimii ani, direcția executivă a fost în mâna PNL. Iar în politică, responsabilitatea nu se împarte doar contabil. Premierul dă direcția guvernării, așa cum dirijorul dă tonul orchestrei. Nu poți conduce Executivul ani la rând și apoi să pretinzi că altcineva a scris partitura.

Cifrele sunt publice. În noiembrie 2019, când PSD a predat guvernarea, deficitul cash era de 2,8% din produsul intern brut, iar datoria publică – aproximativ 35% din PIB. La finalul guvernării Orban: deficit – 9,79%, datorie – 48%. La finalul guvernării Cîțu: deficit – 6,72%, datorie – aproape 49%. Aceasta este moștenirea economică a PNL. Scrisă în cifre, nu în sloganuri.

Iar „marea reducere” a deficitului cu care se laudă astăzi premierul Ilie Bolojan, chiar ministrul finanțelor, Alexandru Nazare, a admis-o explicit: cea mai mare parte nu vine din reforme sau din administrare mai bună, ci din renegocierea PNRR, un artificiu contabil prin care împrumuturi au fost transformate, pe hârtie, în granturi. Prețul real: România a pierdut definitiv aproape 7 miliarde de euro în investiții pe care nu le va mai putea accesa. Dirijorul a schimbat partitura ca să arate mai bine în fața sălii. Publicul va plăti nota.

Și mai există o ironie pe care liberalii evită să o discute când aprind lumina. Și, bineînțeles, țin lecții despre responsabilitate economică. PNL este partidul care a avut cheia cămării în ultimii șase ani, care a condus finanțele, a stabilit bugetele, a semnat împrumuturile și care, culmea, este astăzi în faliment. Nu PSD.

Acum, după ce Guvernul a picat la moțiunea de cenzură, Ilie Bolojan rămâne interimar și aruncă întreaga responsabilitate pe PSD. Din minimă decență politică, un premier care a pierdut sprijinul Parlamentului ar trebui să facă un pas înapoi, nu să țină lecții despre responsabilitate altora. 58% dintre români i-au cerut demisia, iar 73% sunt nemulțumiți de activitatea lui. Nici el și nici susținătorii lui din PNL și USR, care împreună totalizează un sfert din voturile românilor și un sfert din mandatele parlamentare, nu mai au legitimitatea să impună direcția țării.

Când aprindem lumina, așa cum ne îndeamnă maestro Bolojan, vedem cine a stat la pupitru și cine încearcă acum să pretindă că nu a cunoscut partitura.

Vă mulțumesc.

Senator PSD de Botoșani, Doina-Elena Federovici

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna...

Doamna Doina-Elena Federovici:

Și dacă-mi permiteți, domnule președinte, să prezint, pe scurt, o interpelare.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă rog, doamna senator.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Interpelarea este adresată domnului Dan Reșitnec, secretar general al Guvernului cu rang de ministru.

Obiectul interpelării: Programul „Contul Junior Centenar”

Stimate domnule secretar general,

Printr-o interpelare adresată Ministerului de Finanțe, am solicitat informații punctuale privind Programul guvernamental „Contul Junior Centenar”. Prin răspunsul primit, Ministerul Finanțelor ne-a comunicat că acest program este gestionat de Secretariatul General al Guvernului, prin bugetul Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză.

În acest context, vă adresăm următoarele întrebări:

1. Care este numărul total de conturi deschise și active în cadrul programului, pe ani, de la înființare până în prezent?

2. Care sunt sumele totale depuse anual, pe titulari, și sumele totale acordate ca primă de stat, pe ani, de la înființare până în prezent?

3. Care este distribuția titularilor în funcție de nivelul depunerilor anuale: sub 1 200 de lei, exact 1 200 de lei și peste 1 200 de lei?

4. Care ar fi implicațiile bugetare și beneficiile pentru stat și pentru beneficiari dacă s-ar aplica următoarea schemă progresivă de stimulare:

- pentru depuneri anuale de minimum 4 000 de lei, acordarea unui bonus de 2 000 de lei, reprezentând 50% din această sumă;

- pentru depunerile care depășesc 4 000 de lei, acordarea unui bonus de 30%, aplicat exclusiv asupra sumei care depășește acest prag;

- pentru depuneri anuale mai mari de 12 000 de lei, acordarea unui bonus total plafonat de 4 400 de lei.

Vă rugăm să includeți ipotezele și metodologia de calcul utilizate.

Vă mulțumesc.

Aștept răspuns scris.

Senator PSD de Botoșani, Doina-Elena Federovici

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc frumos, doamna senator.

Invit, în continuare, la microfon pe domnul George... pe domnul senator George-Cătălin Bochileanu.

Se pregătește doamna senator Doina Barcari.

Domnul George-Cătălin Bochileanu:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Doamnelor și domnilor senatori,

În data de 9 mai am sărbătorit Ziua Europei. De 19 ani, România face parte din proiectul Uniunii Europene, proiect care a transformat țara noastră profund, structural și ireversibil.

Astăzi, România produce și exportă într-o singură lună mai mult decât producea aproape într-un an în perioada economiei centralizate comuniste. Economia românească este integrată în piața europeană, iar milioane de români beneficiază de libertatea de a studia, de a munci și de a-și construi un viitor mai bun oriunde în Uniunea Europeană.

În cei 19 ani de la aderare, țara noastră a beneficiat de peste 100 de miliarde de euro fonduri europene. În termeni simpli, pentru fiecare euro contribuit la bugetul Uniunii Europene, România a primit înapoi aproximativ 3 euro pentru investiții și dezvoltare. Acești bani s-au concretizat în autostrăzi, școli, spitale renovate, rețele de apă și canalizare, digitalizare, investiții în agricultură și sprijin pentru comunitățile locale, care au avut astfel șansa reală de modernizare.

Pentru perioada 2028 – 2034, România are alocate aproximativ 60 de miliarde de euro, fiind a șasea cea mai mare beneficiară.

Uniunea Europeană înseamnă însă mai mult decât dezvoltare economică. Înseamnă reguli clare, instituții mai puternice, protejarea drepturilor și libertăților cetățenilor și consolidarea statului de drept. Înseamnă șansa unei Români moderne.

Este, așadar, responsabilitatea noastră, ca demnitari ai statului român, să apărăm proiectul european și valorile democratice. O responsabilitate pe care astăzi Partidul Social Democrat, partid care se prezintă drept proeuropean, o ignoră cu desăvârșire, preferând să se alieze cu AUR, formațiune care a adus de atâtea ori viziunea extremistă, pro-Rusia, în Parlamentul României.

Mai mult, PSD și AUR au revitalizat împreună un slogan de tristă amintire din România postdecembristă: „Nu ne vindem țara!”, în contextul moțiunii de cenzură și al unor propuneri legislative populiste. Astfel de formule lipsite de conținut au fost proferate de-a lungul timpului chiar de către cei care au trădat România pentru interesul propriu ori de câte ori au avut ocazia.

În acest timp, USR continuă să muncească pentru o Românie europeană și modernă. Miniștrii USR sunt la lucru, pentru a se asigura că miliardele de euro din PNRR și SAFE ajung acolo unde trebuie: în folosul unei Români în care statul nu stă în calea cetățenilor, ci îi sprijină.

E important să menționăm că Uniunea Europeană a devenit, în ultimii ani, și un motor de dezvoltare al Republicii Moldova. Sprijinul european a fost concret, real și cuantificabil: ajutor financiar, expertiză tehnică, investiții în infrastructură, energie, educație și servicii publice.

În primăvara anului 2025, Parlamentul European a aprobat un pachet istoric de sprijin, în valoare de 1,9 miliarde de euro, Planul de creștere al Uniunii Europene pentru Republica Moldova. Acest program reprezintă cel mai amplu sprijin financiar acordat vreodată Republicii Moldova și are ca obiectiv accelerarea reformelor, dezvoltarea economiei și apropierea definitivă de spațiul european. Pentru frații noștri de peste Prut, Europa înseamnă astăzi speranță, securitate și șansa unui viitor mai bun.

Uniunea Europeană rămâne proiectul susținut de o majoritate puternică dintre românii de pretutindeni. Într-o perioadă în care extremismul și antieuroopenismul încearcă să câștige teren în Europa și în România, suntem mai mulți noi, cei care credem cu tărie în acest drum european.

România are nevoie de stabilitate, continuitate și încredere în proiectul european, singurul care i-a asigurat progresul real în ultimele decenii.

Vă mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Dorina Barcari.

Se pregătește doamna senator Luminița Păucean-Fernandes.

Doamna Dorina Barcari:

Bună ziua!

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Domnule președinte de ședință,

Doamnelor și domnilor senatori,

Astăzi supun atenției Parlamentului României o problemă care privește direct memoria economică, patrimoniul social și dreptatea istorică datorată milioanelor de români care au contribuit, prin muncă și contribuții colective, la construirea unui patrimoniu de dimensiuni considerabile: patrimoniul și fondurile sociale ale fostei Uniuni Generale a Sindicatelor din România – UGSR.

Bună parte din aceste fonduri și din patrimoniu, fiind moștenite de la Uniunea Generală a Breslelor, desființată în anul 1902, când au fost înființate sindicatele din România, deci cel puțin fondurile sociale de pensii și de sănătate au peste 100 de ani de contribuții ale românilor.

Aceste fonduri și patrimoniul în cauză au rezistat unor schimbări politice fundamentale, dar au fost perimate de schimbările de după 1990.

Această temă nu este una marginală. Nu este o simplă dispută tehnică între entități juridice și nici o controversă contabilă. Este o chestiune de interes public și, mai ales, național major.

Vorbim despre active constituite de-a lungul a peste 100 de ani din contribuția directă și indirectă a cetățenilor români, breslași și, ulterior, sindicalişti: hoteluri, baze de tratament, case de odihnă, vile turistice, terenuri, patrimoniu balnear, spații administrative și alte active destinate explicit protecției sociale, recuperării medicale, turismului social și sprijinului acordat contribuabililor și familiilor acestora.

Acest patrimoniu nu a fost creat din resurse private și nici nu a reprezentat proprietatea discreționară a unor grupuri restrânse. A fost rezultatul muncii colective a generații întregi de români.

După anul 1990, în contextul transformărilor politice și economice, acest patrimoniu a intrat într-un proces de false reorganizări, transferuri, divizări, administrări succesive și, în mai multe cazuri, înstrăinări. Tocmai aici apare problema fundamentală.

La peste trei decenii de la schimbarea regimului politic, opinia publică nu beneficiază nici astăzi de o imagine completă, clară și transparentă asupra situației patrimoniului provenit din UGSR.

Nu există, în spațiul public, o centralizare accesibilă și exhaustivă a activelor inițiale, a transformărilor juridice succesive, a transformărilor patrimoniale și a modului concret în care aceste bunuri au fost valorificate sau conservate.

Această lipsă de transparență ridică întrebări legitime:

- Câte active au fost în patrimoniul UGSR?
- Care este situația lor juridică actuală?
- Care a fost transferul bunurilor, după 1990, care aparțin UGSR?
- Ce active au fost înstrăinate din patrimoniul UGSR?
- În ce condiții legale au fost înstrăinate?
- Ce beneficii au produs pentru scopul social inițial al UGSR?

Sunt întrebări simple și firești, la care statul român și instituțiile competente au obligația să răspundă. Nu putem vorbi serios despre respect pentru muncă, despre protecție socială și solidaritate, în timp ce ignorăm soarta unui patrimoniu construit exact pentru aceste obiective. Nu putem cere permanent sacrificii cetățenilor, invocând lipsa resurselor pentru pensionari, tratamente medicale, recuperare balneară sau programe sociale, câtă vreme persistă semne de întrebare privind patrimoniul social istoric al cetățenilor români.

Mai grav, orice opacitate administrativă într-o asemenea materie generează, inevitabil, suspiciuni privind legalitatea, oportunitatea și eficiența unor decizii luate de-a lungul anilor.

De aceea, consider necesară o abordare instituțională serioasă și completă, motiv pentru care solicit public:

1. Constituirea unei comisii parlamentare speciale de anchetă privind patrimoniul și fondurile sociale provenite din UGSR, cu mandat clar de analiză documentară și instituțională.

2. Inventarierea completă a arhivelor... activelor istorice provenite din patrimoniul UGSR și publicarea situației actualizate a acestora.

3. Audit juridic și financiar independent privind administrarea, transferurile, concesiunile, reorganizările și eventualele înstrăinări efectuate după 1990.

4. Analiza conformității juridice a operațiunilor patrimoniale realizate de-a lungul timpului, inclusiv din perspectiva protecției bunurilor cu destinație socială.

5. Elaborarea unui cadru legislativ modern care să garanteze conservarea patrimoniului rămas și utilizarea lui exclusiv pentru scopuri sociale concrete.

Această problemă nu poate fi redusă la o simplă dispută istorică sau la o controversă între entități sindicale. Ea privește direct patrimoniul construit prin contribuția colectivă a milioane de salariați români.

Conform datelor prezentate public de reprezentanți ai UGSR-ului și în spațiul media, la sfârșitul anului 1989, patrimoniul UGSR includea disponibilități bancare de aproximativ 4,7 miliarde de lei și circa între 2 și 2,7 miliarde de dolari SUA, la care se adaugă un patrimoniu imobiliar și social considerabil.

Tot potrivit datelor vehiculate public, patrimoniul social sindical cuprindea:

- 51 de case de cultură;
- 19 cluburi sindicale;
- 17 case de odihnă și tratament, cu peste 20 000 de locuri pe serie;
- 34 de sedii administrative;
- 291 de apartamente și 19 garsoniere;
- 344 de baze sportive;
- multiple terenuri, anexe și active conexe.

Mai mult, investigații publice și articole economice au estimat că patrimoniul sindical rezultat din fosta structură unică sindicală ar fi inclus, la nivel agregat, active evaluate în trecut la ordinul miliardelor de dolari și zeci de mii de imobile sau active asociate mișcării sindicale.

Vorbim, așadar, despre unul dintre cele mai importante patrimonii sociale colective din România postdecembristă și, totuși, la peste 35 de ani de la schimbarea regimului politic, România nu are nici astăzi o imagine publică completă, transparentă și consolidată asupra traseului economic și juridic al acestor bunuri patrimoniale naționale.

Nu există la dispoziția cetățenilor un inventar public centralizat care să răspundă clar la întrebările fundamentale:

- Care a fost valoarea contabilă și economică exactă a patrimoniului inițial?
- Care active mai există astăzi?
- Care au fost transferate, reorganizate, concesionate sau înstrăinate?
- În ce condiții juridice și financiare s-au realizat aceste operațiuni?
- Ce beneficii economice au rezultat și cui au revenit?

Aceste întrebări sunt legitime. Românii au contribuit prin cotizații obligatorii către bresle și, ulterior, către sindicate sau generalizate la construirea acestui patrimoniu.

Înainte de 1989, UGSR avea aproximativ 7,5 până la 8 milioane de membri cotizanți, ceea ce transformă această structură într-un mecanism financiar și patrimonial de anvergură națională.

Cu alte cuvinte, aproape întreaga populație activă a României participa la alimentarea acestor fonduri, cu scopuri bine definite.

Fondurile sociale de pensii și sănătate asigurau plata pensiilor. Fără intervenția bugetului și fără contributivitate ar fi reușit ca cinci ani să plătească pensii fără niciun fel de probleme generațiilor viitoare.

La rândul lor, aceste scopuri trebuie să fie clare și măsurabile:

- programe de tratament și recuperare pentru pensionari;
- acces social la baze turistice și balneare;
- tabere și programe pentru copii și tineri;
- sprijin pentru salariați și categorii vulnerabile;
- servicii sociale și medicale accesibile.

Acesta este sensul firesc al unui patrimoniu social. Nu putem accepta ca bunuri create în peste 100 de ani, prin contribuția colectivă a românilor, să rămână învăluite în neclaritate sau să fie desprinse definitiv de scopul pentru care au fost create.

Stimați colegi,

De peste trei decenii, partidele care s-au perindat la guvernare au preferat să păstreze un zid al opacității în jurul acestui subiect.

S-a construit un mecanism perfect al uitării: fără inventar complet, fără audit public real, fără asumare politică.

Aceeași clasă politică ce vorbește zilnic despre protecție socială și drepturile salariaților evită cu grijă să explice ce s-a întâmplat cu patrimoniul construit chiar pentru acești salariați. Este o ipocrizie revoltătoare.

Nu poți poza în apărătorul pensionarilor și al angajaților, în timp ce refuzi clarificarea situației unui patrimoniu social uriaș.

Nu poți invoca permanent lipsa resurselor pentru tratament balnear, recuperare medicală sau sprijin social, când există suspiciuni serioase că active de interes public au fost golite de conținut economic sau mutate în zone greu de controlat public.

Această temă nu aparține trecutului. Ea privește prezentul și viitorul, modul în care România înțelege să respecte munca, patrimoniul colectiv și interesul public.

Într-un stat democratic matur, transparența nu este opțională. Clarificarea situației patrimoniului UGSR reprezintă o obligație instituțională, juridică și morală.

Românii au dreptul la adevăr. Românii au dreptul să știe ce s-a întâmplat cu patrimoniul construit prin contribuția lor. Românii au dreptul să ceară ca bunurile cu destinație socială să servească din nou interesului public.

De aceea, fac apel către toate forțele politice responsabile să răspundă unui proces real de clarificare, transparență și responsabilitate.

Nu mai există timpul ambiguităților, nu mai există timpul tăcerii, este timpul adevărului și al responsabilităților.

Vă mulțumesc.

Barcari, senator de Brașov

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit, în continuare, la microfon pe doamna senator Luminița Păucean-Fernandes.

Se pregătește domnul senator Razvan-Paul Anghel.

Doamna Luminița Păucean-Fernandes:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Voi adresa o întrebare ministrului învățământului, domnului Mihai Dimian, și în atenția președintelui Consiliului Județean Sibiu, doamnei Daniela Cîmpean.

Obiectul întrebării: „Siguranța elevilor și utilizarea fondurilor publice pentru infrastructura școlară «provizorie» în comuna Șelimbăr, județul Sibiu”.

Stimate domnule ministru,

Investigații recente din presa sibiană au scos la iveală o situație alarmantă în comuna Șelimbăr, județul Sibiu. Sub administrarea actuală, s-a optat pentru o „soluție” rapidă și costisitoare pentru lipsa spațiilor de învățământ: utilizarea unor containere modulare. Ceea ce este prezentat de autoritățile locale ca o „investiție modernă” se dovedește a fi, în realitate, o improvizație periculoasă, pe bani publici.

Conform datelor furnizate de Inspectoratul pentru Situații de Urgență (ISU) Sibiu, aceste structuri sunt încadrate ca având „caracter provizoriu”, fapt care le exceptează, în mod revoltător, de la obligativitatea obținerii autorizației de securitate la incendiu. Mai mult, s-a confirmat faptul că obiectivul nici măcar nu figurează ca fiind pus oficial în funcțiune, nefiind supus controalelor riguroase necesare unui spațiu în care zilnic intră sute de elevi.

Tragedia de la Colectiv ar fi trebuit să fie lecția supremă despre ce înseamnă să ocolești normele de siguranță prin artificii administrative. Se pare însă că pentru administrația din Șelimbăr „provizoratul” a devenit o scuză pentru a ignora riscurile. Nu putem permite ca viața copiilor să depindă de interpretări birocratice ale legii, iar un container nu poate înlocui o școală solidă.

Având în vedere cele expuse, vă solicit, domnule ministru, răspunsuri clare la următoarele întrebări:

1. Care este poziția Ministerului Educației și Cercetării față de utilizarea containerelor modulare neautorizate ISU pentru activități didactice permanente?

2. Există la nivelul ministerului un inventar al școlilor din România care funcționează în astfel de structuri „provizorii” și care este durata maximă permisă pentru acest regim de funcționare?

3. Ce măsuri urgente va lua ministerul pentru a se asigura că elevii din Șelimbăr nu sunt supuși niciunui risc de incendiu și că fondurile publice nu sunt risipite pe soluții „provizorii” care pot deveni pericole permanente?

Solicitat răspuns în scris.

Cu deosebită considerație, Luminița Păucean-Fernandes, Circumscripția electorală nr.34 Sibiu.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit, în continuare, la microfon pe domnul senator Razvan-Paul Anghel.

Se pregătește doamna senator Andra Bică.

Domnul Razvan-Paul Anghel:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației politice de astăzi: „România blocată politic de PSD și AUR de peste o săptămână”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

A trecut o săptămână de când PSD și AUR au dat jos Guvernul. O săptămână în care România a primit o confirmare clară: moțiunea nu a avut niciun plan pentru țară. A avut un singur scop: să oprească reformele și să scoată USR și pe Ilie Bolojan de la guvernare. Atât.

Nici după o săptămână nu există o direcție. Nu există o majoritate. Nu există un program. Nu există soluții pentru economie, pentru deficit, pentru investiții sau pentru oamenii care deja plătesc mai mult la rate și la alimente.

Au vrut doar să distrugă, pentru că sistemul reacționează întotdeauna violent când cineva începe să se atingă de privilegii, de contracte și de banii care se scurg de ani întregi prin rețelele lui.

Spre supărarea PSD – AUR, miniștrii USR continuă să muncească. Câteva dintre știrile din ultima săptămână care îi supără pe Grindeanu și Simion: Radu Miruță a început curățenia la Metrorex. A trimis Corpul de control și a cerut verificarea contractelor umflate, recuperarea penalităților neîncasate și eliminarea conflictelor de interese. Tot el încearcă să deblocheze situația absurdă a celor 21 de trenuri noi abandonate în Gara Obor, în timp ce românii merg zilnic în condiții de anii '90.

Irineu Darău a lansat platforma PMAT, prin care antreprenorii pot rezolva online proceduri care până acum însemnau drumuri, hârtii și săptămâni pierdute pe la ghișee. Tot în această perioadă a lansat Programul SME Eco-Tech. Aproape 289 de milioane de lei pentru IMM-urile românești care produc, investesc și creează locuri de muncă.

Diana Buzoianu a confiscat 33 de tone de deșeuri în zona Sintești – Jilava, una din cele mai afectate de arderile ilegale. A lansat și primul ghid național pentru organizarea plajelor, cu reguli clare pentru acces public, protecția mediului și stoparea improvizațiilor haotice de pe litoral. Coșmarul băieților deștepți care ani de zile au folosit plajele doar pentru profitul lor.

Oana Țoiu a obținut pentru România organizarea Simpozionului anual NATO pe teme hibride, în premieră pentru Europa de Sud-Est. În același timp, a început punerea în ordine a patrimoniului statului român din străinătate: 205 imobile în 50 de țări, evaluate la peste 4 miliarde de lei, multe lăsate în paragină ani întregi.

În timp ce PSD și AUR au produs haos, fără să aibă un plan, oamenii care chiar vor reforme continuă să lucreze. Și ei nu vor să vadă așa ceva în România. Vor să vadă doar combinații politice și dezastru.

Din păcate pentru ei, continuăm munca pentru România și în Guvern, și în Parlament.

Vă mulțumesc.

Senator Razvan Anghel, Circumscripția nr.2 Arad

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit, în continuare, la microfon pe doamna senator Andra Bică.

Se pregătește doamna senator Daniela Mihai.

Doamna Andra Bică:

Domnule președinte de ședință,

Stimați colegi senatori,

În ultimele zile, România a primit un nou semnal de alarmă privind modul în care gestionează fondurile europene și obligațiile asumate prin PNRR.

Comisia Europeană a decis pierderea a aproximativ 458 de milioane de euro din cererea de plată nr.3, ca urmare a unor reforme întârziate sau nefinalizate corespunzător.

Dincolo de disputele politice, problema reală este simplă și gravă: România nu își mai permite să piardă bani europeni. Nu într-un moment în care comunitățile locale au nevoie de investiții, școlile au nevoie de modernizare, spitalele au nevoie de dotări, infrastructura are nevoie de dezvoltare, iar oamenii resimt tot mai puternic presiunea economică.

Ca senator ales în județul Vâlcea, știu cât de importante sunt fondurile europene pentru dezvoltarea locală. În fiecare oraș și în fiecare comună, oamenii nu așteaptă explicații politice, ci rezultate concrete: drumurile sunt mai bune, serviciile publice mai eficiente, școlile mult mai sigure, proiecte finalizate și investiții care să le schimbe viața în bine.

PNRR nu este proprietatea unui partid, a unui guvern sau a unui ministru. PNRR este o șansă națională, iar pierderea unor fonduri europene înseamnă, de fapt, pierderea unor oportunități pentru comunități întregi.

Partidul Social Democrat a atras atenția că întârzierile administrative și reformele neîndeplinite nu mai pot fi ascunse prin conferințe de presă sau prin transferul responsabilității de la un guvern la altul. România are nevoie de seriozitate, de coordonare și de dialog real cu instituțiile europene.

Doamnelor și domnilor senatori,

Este legitim să aflăm cine a greșit, unde s-au produs întârzierile, ce măsuri trebuie luate. Dar această analiză trebuie făcută cu responsabilitate, nu cu și ca un spectacol politic. Cetățenii nu sunt interesați de vinașii sau de vinașii distribuite în platouri de televiziune, ci de proiecte duse la capăt.

România are nevoie de trei lucruri clare: responsabilitate administrativă, transparență în gestionarea fondurilor și continuitate în investițiile majore. Fiecare minister implicat trebuie să aibă termene clare, raportări publice și capacitatea de a corecta rapid blocajele.

Nu putem permite ca școli, spitale, drumuri sau proiecte locale să fie afectate de lipsă de coordonare. Fiecare euro pierdut înseamnă o șansă mai mică pentru modernizarea României.

În numele comunităților pe care le reprezint, solicit cu mai multă responsabilitate... să fie mai multă responsabilitate în gestionarea PNRR și mai puțină confruntare sterilă. Interesul național trebuie să fie mai presus de orgoliile politice.

România nu are nevoie doar de promisiuni. România are nevoie de rezultate.

Vă mulțumesc.

Senator de Vâlcea, Andra Bică, Circumscripția electorală nr.40

Vă mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, doamnă senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Daniela Mihai.

Se pregătește domnul senator Corneliu Negru.

Doamna Daniela Mihai:

Stimați colegi,

„Partidul Social Democrat susține instalarea cât mai rapidă a unui Guvern proeuropean care să aplice programe de relansare economică și creștere a veniturilor cetățenilor”.

În acest moment, România are nevoie de un Guvern funcțional și eficient care să oprească declinul economic în care se află România din cauza ultimelor zece luni de austeritate continuă.

Partidul Social Democrat este dispus să vină la guvernare și să aplice imediat programele de relansare economică, de stimulare a companiilor și creștere a puterii de cumpărare a cetățenilor, așa cum a propus și în Guvernul anterior, dar au fost blocate, amânate și trunchiate de premierul demis, Ilie Bolojan.

PNL și USR trebuie să înțeleagă că, atâta timp cât actualul premier se va agăța de funcție, declinul va continua, deci nu este o soluție să avem un interimat de lungă durată.

Măsurile de austeritate luate cu încăpățănare de prim-ministrul Ilie Bolojan, fără să țină seama de avertismentele PSD, continuă să producă și acum efecte negative în economie. În lipsa unui Guvern responsabil care să ia măsuri de redresare, starea economiei nu se va îmbunătăți, ci se va deteriora în continuare. De aceea, este necesar să avem imediat un Guvern, un Executiv eficient, care să intervină pentru a opri declinul încă în desfășurare și să aplice reforme reale, prin care românii să simtă că viața lor se îmbunătățește și că se oprește deteriorarea nivelului de trai.

Nu contează numele premierului, cât necesitatea ca acesta să fie capabil de colaborare, de dialog onest și constructiv, să inspire încredere și să readucă speranța. PSD s-a exprimat foarte clar în acest sens și are întreaga disponibilitate pentru a forma o coaliție bazată pe valori europene, care să schimbe actuala direcție greșită de austeritate și să asigure țării un Guvern al reconstrucției și dezvoltării.

România are nevoie de un Guvern funcțional și eficient. Colegii de la PNL și USR au de ales între o țară și interesele fundamentale sau susținerea unui premier demis, respins de majoritatea copleșitoare a românilor și, mai ales, de mediul de afaceri.

În ceea ce privește reacțiile partenerilor europeni cu privire la trecerea moțiunii de cenzură săptămâna trecută, mesajele de susținere din partea socialiștilor europeni reprezintă o confirmare că demersurile PSD privind demiterea premierului Bolojan și formarea unui Guvern funcțional sunt îndreptățite și necesare. Mesajul de susținere din partea Partidului European Social subliniază că România are nevoie de lideri care să protejeze locurile de muncă, să combată creșterea prețurilor și care să asigure absorbția fondurilor europene.

Este o critică indirectă la adresa fostului premier care a provocat pierderea a 54 000 de locuri de muncă, a dublat inflația și a pierdut o parte din fondurile europene alocate României.

O zi bună!

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Invit, în continuare, la microfon pe domnul senator Corneliu Negru.

Se pregătește domnul senator Liviu Sorin Robe.

Domnul Corneliu Negru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarație politică: „Nicușor Dan și obsesia toxică pentru o coaliție moartă”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

România traversează una din cele mai tensionate crize politice din ultimii ani, iar o parte importantă din responsabilitate îi revine lui Nicușor Dan, care continuă să se agațe cu o încăpățănare greu de înțeles de ideea resuscitării unei alianțe politice deja îngropate de propriile sale contradicții.

În loc să accepte realitatea politică și să caute soluții viabile, Nicușor Dan pare blocat într-o ficțiune convenabilă: refacerea cu orice preț a formulei PSD – PNL – USR – UDMR. O formulă compromisă definitiv în momentul în care PSD a decis să dărâme prin moțiuni de cenzură Guvernul Bolojan, din care făcea parte. Din acel moment, orice discuție despre reconstruirea aceleiași majorități a devenit ridicolă.

Cu toate acestea, Nicușor Dan continuă să forțeze nota, de parcă realitatea parlamentară ar fi doar un detaliu minor care poate fi ignorat.

Această atitudine denotă fie o încăpățănare gravă de a înțelege dinamica politică actuală, fie o încăpățănare periculoasă, care prelungește artificial blocajul instituțional.

În paralel, refuzul aproape obsesiv de a lua în calcul AUR, primul partid în preferințele românilor și al doilea ca număr de parlamentari, în ecuația guvernării, ridică serioase semne de întrebare. Nicușor Dan recurge constant la etichete facile și la clișee politice pentru a justifica excluderea unui partid parlamentar care reprezintă o parte semnificativă a electoratului român.

Într-o democrație autentică, nu poți pretinde că respecti votul cetățenilor, în timp ce elimini din start, din motive ideologice sau de antipatie politică, una dintre formațiunile cu greutate parlamentară. Refuzul dialogului cu AUR nu este o dovadă de principiu democratic. Este o dovadă de sectarism politic.

Mai mult, Nicușor Dan respinge și varianta alegerilor anticipate, deși acestea ar putea clarifica raporturile de forță și ar oferi legitimitate unei noi formule guvernamentale.

Practic, el refuză toate soluțiile reale și insistă exclusiv pe una imposibilă. Aceasta nu mai este strategie politică. Este blocaj produs din orgoliu.

Consecințele sunt grave și deja vizibile. Cu fiecare zi, această criză este prelungită inutil. România plătește un preț economic tot mai mare: costuri ridicate la finanțele pentru finanțarea statului, presiune pe cursul valutar, neîncredere în rândul investitorilor și instabilitate generalizată.

Piețele nu reacționează la discursuri sterile și la iluzii politice. Ele reacționează la claritate, predictibilitate și decizie. Exact lucrurile pe care Nicușor Dan pare incapabil să le ofere în acest moment.

Un lider politic matur înțelege că formula a eșuat și are curajul să caute alternative. Nicușor Dan, în schimb, pare hotărât să țină România captivă într-o negociere absurdă pentru resuscitarea unei coaliții care și-a semnat singură certificatul de deces.

Iar atunci când ambiția personală și fixismele ideologice ajung să blocheze funcționarea statului, nu mai vorbim de responsabilitate politică. Vorbim despre iresponsabilitate la cel mai înalt nivel.

În calitate de senator al României, având în vedere această atitudine de iresponsabilitate politică, de încălcare a prevederilor Constituției, consider că se impune demararea procedurilor constituționale de suspendare din funcția de Președinte al României a lui Nicușor Dan.

Vă mulțumesc.

Senator Corneliu Negru, Grupul parlamentar AUR, Circumscripția electorală nr.41 Vrancea

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Liviu Sorin Robe.

Se pregătește domnul senator Ștefan Geamănu.

Domnul Liviu Sorin Robe:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Titlul declarației politice de astăzi: „Reformă economică sau colaps”.

Stimați colegi,

Astăzi nu voi prezenta doar o declarație politică, ci o analiză a situației socioeconomice în care se află România.

Este evident că economia României traversează o perioadă dificilă și că sunt necesare reforme reale. Tocmai de aceea, consider important să analizăm măsurile adoptate până acum, efectele acestora și riscurile pe care le putem întâmpina dacă actuala direcție economică nu va fi corectată.

Voi face în acest context o paralelă cu măsurile adoptate de Grecia, dar și de alte state care au trecut prin crize economice severe.

În anul 2025, peste 5% din școlile din Grecia, adică 766 de unități, au fost închise, deoarece nu au reușit să formeze clase cu minimum 15 elevi. O măsură similară a fost aplicată și în România. Cauza principală a fost scăderea accentuată a populației, determinată în mare parte de emigrarea tinerilor.

În perioada crizei economice, Grecia a încercat să-și acopere deficitul prin vânzarea unor active importante ale statului, inclusiv insule și Portul Pireu. Cu toate acestea, datoria externă nu a putut fi stabilizată. În anul 2009, Guvernul elen cheltuia aproximativ 15% din PIB pentru menținerea aparatului birocratic, fapt care a contribuit la retrogradarea ratingului de țară la categoria de *junk*, un scenariu de

care nici România nu este foarte departe. Consecința imediată a fost creșterea costurilor de împrumut și, implicit, accentuarea deficitului bugetar.

Grecia a beneficiat de trei programe de finanțare din partea Comisiei Europene, Băncii Centrale Europene și FMI, în anii 2010, 2012 și 2015. Toate aceste programe au fost condiționate de măsuri severe de austeritate care, în multe cazuri, au agravat problemele economice și sociale, în loc să le rezolve.

S-a cerut reducerea cheltuielilor publice și majorarea taxelor, exact tipul de politici pe care le vedem și astăzi în România, chiar dacă fără intervenția directă a FMI sau a altor instituții financiare internaționale.

În Grecia, măsurile de austeritate au inclus: reducerea pensiilor, creșterea vârstei de pensionare, majorarea TVA și a impozitelor pe venit, concedieri masive în sectorul public, reducerea salariului bugetarilor, diminuarea cheltuielilor pentru sănătate și majorarea taxelor pe proprietate.

Vă sună cunoscut? Din păcate, multe din aceste măsuri seamănă cu direcția economică adoptată astăzi și de Guvernul României.

Efectele au fost dramatice: șomajul s-a triplat, producția economică a scăzut cu 25%, sute de mii de firme au intrat în faliment, iar nivelul de trai s-a prăbușit. Aproximativ 94% dintre gospodării au declarat pierderi importante ale veniturilor reale.

Mai grav este faptul că, deși o parte din datorii au fost achitate, scăderea PIB-ului a făcut ca povara datoriei raportată la PIB să devină și mai mare. Un fenomen similar începe să fie observat și în România: chiar dacă anumite cheltuieli au fost reduse, ponderea lor în PIB a crescut pe fondul încetirii economice.

Experiența altor state demonstrează că programele bazate exclusiv pe austeritate produc aproape întotdeauna aceleași efecte: scăderea nivelului de trai, reducerea producției, creșterea numărului de falimente și creșterea șomajului.

Care ar putea fi alternativa? În primul rând, statul ar trebui să prioritizeze investițiile publice capabile să genereze dezvoltare economică pe termen mediu și lung: extinderea capacităților de producție și stocare a energiei, modernizarea infrastructurii portuare și dezvoltarea infrastructurii feroviare.

Avem nevoie de investiții productive, nu de proiecte fără impact economic real: stadioane de fotbal, renovarea unor școli care riscă să fie abandonate sau parcuri în localități depopulate.

În al doilea rând, este necesară o reformă autentică a companiilor de stat: listarea la bursă a celor profitabile, restructurarea sau închiderea celor care generează pierderi economice și nu pot fi eficientizate.

De asemenea, România are nevoie de o reformă administrativ-teritorială serioasă, care să reducă birocrăția și cheltuielile publice prin reorganizarea comunelor, județelor și agențiilor cu atribuții suprapuse.

Totodată, salarizarea în sistemul public trebuie corelată cu performanța, iar corupția, fie că vorbim despre mită, trafic de influență sau conflict de interese, trebuie sancționată drastic.

Un alt obiectiv esențial îl reprezintă susținerea IMM-urilor prin fonduri europene și măsuri reale de debirocratizare. Exemple precum Singapore demonstrează că dezvoltarea economică poate fi accelerată și prin simplificarea administrativă și susținerea mediului antreprenorial.

Acestea sunt doar câteva dintre măsurile care trebuie analizate înainte ca povara ajustării economice să fie transferată exclusiv asupra celor mai vulnerabili: pensionari, persoane cu dizabilități, studenți sau angajați din sectorul public.

Este întotdeauna mai ușor să reduci cheltuielile sociale decât să reformezi structuri influente politic și economic.

Nu mă aștept ca reformele să fie adoptate peste noapte, însă trebuie să înțelegem că politicile economice aplicate astăzi vor produce efecte mâine. Nu cred că România se află în pragul unui colaps economic, dar nici nu putem pretinde că măsurile actuale reprezintă o veritabilă reformă economică.

Vă mulțumesc.

Cu stimă, senator Robe Liviu Sorin, Circumscripția electorală nr.6 Bistrița-Năsăud.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit, în continuare, la microfon pe domnul senator Ștefan Geamănu.

Se pregătește domnul senator Andrei-Emil Dîrlău.

Domnul Ștefan Geamănu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Dragi români,

Titlul declarației mele politice este: „USR și ofensiva neomarxistă împotriva elitelor și instituțiilor fundamentale ale României”.

Astăzi, asistăm la încă un episod din ofensiva ideologică dusă de USR împotriva instituțiilor fundamentale ale statului român și împotriva elitelor autentice ale acestei țări.

Sub masca falsă a „reformei”, USR propune desființarea unor instituții cu tradiție, prestigiu și rol esențial în societatea românească. Vorbim despre Academia de Științe Medicale, instituție înființată în anul 1935, în timpul regelui Carol al II-lea, o instituție care a reunit de-a lungul timpului mari personalități ale medicinei românești, cercetători și academicieni respectați la nivel internațional.

Pentru USR, asemenea instituții trebuie eliminate. De ce? Pentru că elitele autentice îi incomodează. Pentru că valoarea reală scoate la lumină impostura și superficialitatea celor care confundă activismul politic cu competența profesională. În același spirit demolator, USR urmărește și desființarea

Institutului Român pentru Drepturile Omului. Exact partidul care monopolizează discursul despre „drepturi” și „democrație” vrea să desființeze o instituție dedicată acestor principii.

Este asta reformă? Nu. Este o formă de radicalism ideologic cu accente neomarxiste, bazată pe ura față de tradiție, față de autoritatea intelectuală și față de identitatea instituțională a României. Metoda este veche, o metodă comunistă și bine cunoscută: distrugi elitele, decredibilizezi intelectuali, elimini instituții istorice și înlocuiești competența cu obediența ideologică.

România n-are nevoie de demolatori de instituții și nici de experimente ideologice importate. România are nevoie de respect pentru profesioniști, pentru academicieni, pentru cercetare și pentru instituțiile care au construit prestigiul acestei națiuni.

Vom respinge ferm aceste tentative de distrugere instituțională și vom apăra elitele autentice ale României, indiferent cât de tare îi deranjează acest lucru pe satanele din UR.

Cu deosebită considerație pentru poporul român, Ștefan Geamănu, senator în Circumscripția nr.43 diaspora.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit, în continuare, la microfon pe domnul senator Andrei-Emil Dîrlău.

Domnul Andrei-Emil Dîrlău:

Mulțumesc, domnule președinte.

Sunt senator AUR, Andrei Dîrlău, Circumscripția nr.1 Alba, iar interpelarea de azi este adresată domnului Ilie Bolojan, prim-ministrul interimar al României, și doamnei Oana Țoiu, ministru interimar al afacerilor externe.

Obiectul interpelării: „Fals istoric și asimilare forțată: situația alarmantă a românilor din Ucraina”

Stimate domnule prim-ministru interimar și stimată doamnă ministru interimar,

În 2021, Ucraina a recunoscut statutul de popoare băștinașe tătarilor din Crimeea, karaimilor și krimceakilor. Recunoașterea a venit abia după ce Ucraina a pierdut controlul *de facto* asupra peninsulei anexate de Rusia.

Pe 8 mai 2026, Rada Supremă din Kiev a înregistrat Proiectul de lege nr.15223 privind modificarea „Legii privind popoarele indigene din Ucraina”. Conform acestei legi, „popoarele indigene ale Ucrainei sunt tătarii din Crimeea, karaimii, krimceakii, care s-au format pe teritoriul peninsulei Crimeea, și găgăuzii, care s-au format pe teritoriul regiunii Odesa”, spune legea ucraineană.

Stabilirea, prin lege, de către ucraineni că găgăuzii s-ar fi format pe teritoriul Odesei, când, de fapt, ei au fost colonizați de Imperiul Țarist la începutul secolului XIX în Basarabia, nu-i doar un grav

fals istoric, ci și un afront adus comunității românești din regiunile Odesa, Transcarpatia, Cernăuți, unde neamul nostru se află de milenii în arealul său de formare.

Din 2023, România sprijină Ucraina financiar, militar și în orice alt mod posibil. Valoarea acestui sprijin fiind însă secretizată de guvernele succesive de la București, ceea ce nu arată decât disprețul lor față de poporul român.

Azi, după hăituirea preoților din comunitățile românești, interzicerea limbii române și continuarea agresivă a procesului de asimilare forțată a minorității românești din Ucraina, Rada din Kiev mai dă o dată măsura disprețului său față de românii din Ucraina și de România însăși.

Întrebări:

1. Care sunt măsurile pe care le-ați luat privind gravul afront adus românilor din Ucraina de decidenții politici din Kiev?

2. Nu considerați că acest afront e adus și cetățenilor României care contribuie la susținerea regimului din Kiev?

3. Nu considerați că orice ajutor către Ucraina trebuie oprit până la recunoașterea deplină a drepturilor fundamentale ale românilor din această țară?

4. În acest context, veți mai continua susținerea Ucrainei în a deveni membră a Uniunii Europene?

Solicitați răspuns scris în 15 zile, conform Regulamentului Senatului.

Senator AUR, Andrei Dîrlău, Circumscripția nr.1 Alba, membru al Comisiei pentru politică externă și secretar al Comisiei pentru afaceri europene din Senatul României

Mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Îl invit, în continuare, la microfon pe domnul senator Gheorghe Vela.

Domnul Gheorghe Vela:

Vă mulțumesc, stimate domnule președinte de ședință.

Am o declarație politică cu titlul: „Stațiunile balneare ale României trebuie să sprijine economia locală și să nu fie doar un patrimoniu abandonat”.

Stimate domnule președinte de ședință,

Stimate doamne și stimați domni senatori,

Onorați colegi,

România vorbește de prea mult timp despre turismul balnear ca despre o resursă importantă și de prea puțin timp despre el ca despre o economie locală care trebuie să funcționeze.

Avem stațiuni balneare cu nume cunoscute, avem izvoare minerale, avem tradiție medicală, avem patrimoniu construit, avem peisaje naturale superbe și comunități care ar putea trăi mai bine din această resursă. Dar, în prea multe cazuri, statul a confundat potențialul cu dezvoltarea, trecutul cu prezentul și renumele istoric cu administrația eficientă.

Băile Herculane este, poate, cel mai dureros exemplu în acest sens, nu pentru că nu are valoare, ci tocmai pentru că are o valoare uriașă. Este una dintre cele mai cunoscute stațiuni balneare ale României, un reper pentru județul Caraș-Severin, pentru Banatul Montan și pentru turismul românesc.

Dar Băile Herculane este și imaginea unei contradicții pe care nu mai avem dreptul să o ignorăm, și anume: o stațiune cu resurse naturale și patrimoniu excepțional, dar cu prea multe clădiri degradate, cu infrastructură care are nevoie urgentă de investiții, cu servicii care trebuie modernizate și cu o promovare care nu reflectă pe deplin potențialul real al locului.

În documentele oficiale privind turismul balnear, Băile Herculane apare ca o stațiune balneară atestată, alături de alte stațiuni importante ale României. Iar planul de acțiune pentru turismul balnear pe anul 2026, publicat de ministerul de resort, tratează stațiunile balneare ca destinații care au nevoie de o calitate mai bună a serviciilor, infrastructură generală și specifică, agrement și promovare și, mai ales, dezvoltare sustenabilă.

Aceasta este cu adevărat direcția corectă. Întrebarea este însă dacă aceste obiective vor produce schimbări reale în teren sau vor rămâne încă o formulare bună într-un document strict administrativ.

Turismul balnear nu înseamnă doar tratament, înseamnă sănătate, recuperare, prevenție, wellness, cazare, alimentație publică, transport, comerț local, ghidaj turistic, activități culturale, produse locale, locuri de muncă și venituri pentru bugetele locale. Înseamnă capacitatea unei comunități de a transforma resursele naturale într-o economie vie. Și tocmai de aceea, o stațiune balneară nu poate fi privită doar ca un ansamblu de clădiri istorice sau ca o destinație pentru bilete de tratament, ci ea trebuie privită ca un sistem economic local.

În cazul Băilor Herculane, problema nu este lipsa identității. Stațiunea are identitate. Are nume, are istorie, are patrimoniu, are natură, are izvoare și, mai ales, are o imagine și un renume care nu pot fi... care pot fi reconstruite și, mai ales, reabilitate.

În Imperiul Austro-Ungar, stațiunea balneară Băile Herculane era considerată perla turismului imperiului, iar pentru împărăteasa Sisi a Austriei era stațiunea ei preferată în care venea des pentru recreere.

Prin urmare, această stațiune balneară celebră a României și a turismului românesc are alte probleme, iar aceste probleme trebuie căutate în altă parte, și anume: în lipsa unei administrări eficiente, dar și în lipsa unor reconstrucții coerente, suficient de rapide și suficient de bine finanțate.

Pentru că o stațiune balneară, precum este Băile Herculane, nu se salvează prin nostalgie. Și de asemenea, nu se salvează doar prin fotografii cu clădiri vechi, prin discursuri despre trecut sau despre promisiuni repetate, ci se salvează prin investiții, prin reguli, prin proprietăți clarificate, prin proiecte executate, prin servicii competitive și, mai ales, prin promovare profesionistă.

Documentul oficial aferent orașului Băile Herculane și lista monumentelor istorice pentru județul Caraș-Severin arată că stațiunea păstrează un patrimoniu construit de valoare majoră. Vorbim despre ansambluri, clădiri civice, zone urbane protejate, parcuri, obiective cu valoare arhitecturală și istorică și acest patrimoniu nu trebuie să fie o povară, ci, mai ales, trebuie să fie un motor de dezvoltare economică locală și pentru întreaga economie a României.

Dar patrimoniul, dacă este abandonat, nu mai produce dezvoltare. Produce risc, frustrare și pierdere. O clădire istorică degradată nu atrage turiști prin simplul fapt că este veche, ci atrage turiști atunci când este pusă în siguranță, restaurată, integrată într-un circuit, explicată, promovată și conectată la servicii. Un izvor termal nu generează economie locală doar pentru că el există, ci generează economie atunci când este folosit legal, sanitar, modern și intrat într-o ofertă turistică.

O stațiune balneară nu se dezvoltă doar prin amintirea trecutului imperial sau prin frumusețea naturală a locului, ci se dezvoltă atunci când vizitatorul găsește drumuri bune, servicii de calitate, unități de cazare modernizate, centre de tratament funcționale, spații publice îngrijite și, mai ales, o experiență coerentă.

Pentru Băile Herculane, planul de acțiune pentru turismul balnear 2026 trebuie să însemne mai mult decât includerea într-o categorie. Trebuie să însemne priorizare, finanțare, coordonare și termene. Trebuie să însemne proiecte concrete pentru infrastructură, promovare, servicii, patrimoniu și agrement. Trebuie să însemne o colaborare reală între ministerele și atribuțiile... ministerele cu atribuții în turism, dezvoltare culturală, sănătate, transporturi, fonduri europene și mediu, alături de administrația locală și de mediul privat.

Băile Herculane nu poate fi reconstruită de un singur minister. Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului poate formula politici de turism și promovare. Ministerul Dezvoltării poate sprijini infrastructura locală. Ministerul Culturii are responsabilitate pentru patrimoniu. Ministerul Sănătății are legătură cu tratamentul balnear și standardele serviciilor medicale. Ministerul Transporturilor are legătură cu accesibilitatea. Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene are legătură cu finanțările disponibile. Prin urmare, fără coordonare, fiecare instituție poate spune că a făcut ceva, dar stațiunea, în ansamblu, va rămâne insuficient schimbată și modernizată.

În județe precum Caraș-Severin, turismul nu este o temă decorativă. Nu este o anexă la economie. Este una dintre direcțiile reale de dezvoltare care pot lega natura, patrimoniul, serviciile, tinerii, micii antreprenori și comunitățile locale într-un tot unitar. Într-un județ în care infrastructura, conectivitatea și

oportunitățile economice nu sunt la nivelul marilor centre urbane ale României, turismul balnear poate însemna locuri de muncă, investiții locale, venituri pentru familii și șansa ca oamenii să rămână acasă, în țara lor.

De aceea, discuția despre Băile Herculane nu este doar despre turism. Este despre viitorul Banatului Montan. Este despre modul în care o comunitate își poate folosi resursele fără să le epuizeze și fără să le abandoneze. Este despre cum un oraș mic poate deveni un pol regional dacă este sprijinit corect. Este despre cum patrimoniul poate deveni economie, iar economia poate susține la rândul ei patrimoniul.

În multe stațiuni balneare ale României, modelul economic a rămas blocat între tratamentul clasic, biletele de tratament, sezonalitatea și investițiile insuficiente. Acest model nu mai este suficient. Oamenii caută astăzi servicii integrate, experiențe de calitate, prevenție, recuperare, relaxare, natură, gastronomie, cultură și, mai ales, siguranță. Turiștii interni și străini compară, aleg, evaluează și nu se mai mulțumesc doar cu promisiuni. Dacă România vrea să concureze cu stațiuni europene, atunci trebuie să ridice obligatoriu standardul calitativ.

Băile Herculane poate deveni o destinație de tratament, de recuperare și wellness. Poate deveni o destinație pentru turismul cultural, pentru circuite istorice, pentru drumeții, pentru evenimente, pentru seniori, pentru familii și pentru turiștii străini interesați de patrimoniu și natură, dar și de istorie antică. Dar pentru asta este nevoie ca stațiunea să nu mai fie privită doar fragmentat.

Dar nu poți promova patrimoniul dacă fațadele se degradează. Nu poți promova tratamentul balnear dacă infrastructura medicală și serviciile nu sunt moderne. Nu poți promova o destinație internațională dacă nu ai o imagine unitară și, mai ales, servicii previzibile.

România trebuie să iasă din logica în care stațiunile balneare sunt prezentate frumos, doar în strategii și pe hârtie, dar se luptă singure cu problemele de proprietate, de finanțare, de infrastructură și de administrare. O strategie națională are valoare doar dacă produce proiecte. Un plan de acțiune are valoare doar dacă se vede în teren cu rezultate concrete. O listă de obiective are valoare doar dacă oamenii din stațiune simt că apar investiții, locuri de muncă și, mai ales, servicii mai bune.

Mai mult decât atât, este nevoie de un inventar clar al nevoilor reale din stațiunile balneare, inclusiv în Băile Herculane: ce clădiri trebuie puse în siguranță, ce obiective pot fi restaurate, ce infrastructură de utilități este deficitară, ce drumuri și spații publice trebuie modernizate, ce centre de tratament au nevoie de investiții urgente, ce surse de finanțare sunt disponibile și ce proiecte sunt mature? Fără acest inventar, finanțarea riscă să fie întâmplătoare, iar dezvoltarea întâmplătoare nu poate produce transformare reală.

De asemenea, este nevoie și de o legătură mai puternică între turismul balnear și sistemul de sănătate. România îmbătrânește, bolile cronice cresc, nevoia de recuperare medicală este tot mai mare, iar prevenția insuficient valorificată.

Iar stațiunile balneare pot juca un rol important în acest domeniu dacă serviciile sunt standardizate, dacă personalul este bine pregătit și dacă oferta este integrată cu nevoile reale ale pacienților. Turismul balnear nu trebuie redus la sejururi subvenționate sau la tradiție, ci el poate deveni o componentă modernă a economiei sănătății.

În același timp, turismul balnear trebuie conectat la antreprenoriatul local. Hotelurile, pensiunile, restaurantele, producătorii locali, ghizii, transportatorii, organizatorii de evenimente și furnizorii de servicii trebuie incluși cu toții în dezvoltarea stațiunii.

O comunitate nu se ridică doar printr-un proiect mare, ci printr-un ecosistem de afaceri mici și mijlocii care cresc împreună. Acolo unde turiștii vin, stau mai mult, cheltuiesc mai mult și iarăși revin, economia locală respiră și prosperă.

Pentru Caraș-Severin, Băile Herculane poate fi un cap de pod. Nu este singura destinație a județului, dar este una dintre cele mai recognoscibile. Ea poate lega Banatul Montan de Clisura Dunării, de Parcul Național Domogled – Valea Cernei, de trasee culturale, de gastronomie locală și de turism activ. Dar această legătură trebuie organizată. Trebuie creată o ofertă integrată, nu doar o succesiune de obiective puse pe hartă.

România are nevoie de stațiuni balneare vii, nu de stațiuni-muzeu. Are nevoie de locuri în care patrimoniul este protejat tocmai pentru că produce valoare și nu de locuri în care patrimoniul este invocat doar când se prăbușește câte o clădire sau când apare câte o campanie publică.

România are nevoie de stațiuni în care tinerii pot lucra, antreprenorii pot investi, pacienții pot primi servicii, turiștii pot reveni cu drag, iar comunitățile locale pot crește și se pot dezvolta economic.

Pentru Băile Herculane, miza este uriașă. Stațiunea poate continua să fie simbolul unui patrimoniu rănit sau poate deveni exemplul unei reconstrucții inteligente.

Băile Herculane poate rămâne o poveste de legendă despre ce a fost cândva sau poate deveni o poveste despre ceea ce poate face România atunci când își ia în serios resursele. Alegerea nu este a trecutului. Alegerea este a prezentului.

Statul român trebuie să se uite la Băile Herculane nu cu nostalgie, ci cu responsabilitate. Să spună ce proiecte finanțează, ce clădiri pune în siguranță, ce infrastructură modernizează, ce servicii sprijină, ce termene își asumă și ce rezultate urmărește efectiv. Pentru că fiecare an pierdut înseamnă patrimoniu mai degradat, investiții mai scumpe, oportunități ratate și o comunitate care așteaptă prea mult de la ministerele României.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Domnule senator...

Domnul Gheorghe Vela:

Stimate doamne și stimați domni senatori,

Stațiunile balneare ale României nu trebuie să fie patrimoniul abandonate ca potențial turistic. Ele trebuie să fie o economie locală, sănătate, locuri de muncă, servicii moderne și dezvoltare regională. Băile Herculane nu are nevoie de încă o promisiune, ci de un plan aplicat, de investiții urmărite, de coordonare între instituții și, mai ales, de respect față de oamenii care trăiesc acolo.

Dacă România vrea să-și valorifice resursele, trebuie să înceapă prin a nu le mai abandona. Dacă vrem turism balnear competitiv, trebuie să investim în stațiuni, nu doar să le pomenim în strategii.

Și dacă vrem ca stațiunea balneară Băile Herculane să redevină o destinație puternică pentru turismul românesc și internațional, trebuie să o tratăm ca pe o prioritate economică și culturală.

Pentru Caraș-Severin, pentru Banatul Montan și pentru România întregă, stațiunile balneare nu sunt doar amintiri. Sunt șanse de dezvoltare economică și surse care pot contribui cu venituri deosebit de importante la bugetul de stat, iar aceste șanse nu mai trebuie pierdute.

Vă mulțumesc.

Cu deosebită considerație pentru poporul român, senator POT de Caraș-Severin, Gheorghe Vela.

Vă mulțumesc, stimate domnule președinte.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau, în continuare, citire listei senatorilor care au depus întrebări în scris, respectiv: domnul senator Ionel Carp, domnul senator Marius Humelnicu, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Ciprian-Titi Stoica, doamna senator Rodica Constantinescu, doamna senator Rodica Cușnir, doamna senator Valentina-Mariana Aldea și domnul senator Gheorghe Vela.

În continuare, dau citire listei senatorilor care au depus interpelări în scris, respectiv: doamna Doina-Elena Federovici... doamna senator Doina-Elena Federovici, domnul senator Marius Humelnicu, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Virgiliu-George Vlăescu, domnul senator Ciprian-Titi Stoica, domnul senator Marius Bodea, doamna senator Rodica Cușnir, domnul senator Dorin-Silviu Petrea, domnul senator Gheorghe Vela și doamna senator Valentina-Mariana Aldea.

Cu aceasta, declar închisă sesiunea de întrebări și interpelări.

Și dau citire, în continuare, listei senatorilor care au depus declarații politice și în scris, respectiv: domnul senator Marius-Alexandru Dunca, doamna senator Carmen Orban, domnul senator Sorin Moise, doamna senator Niculina Stelea, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Vasile

Blaga, domnul senator Marius Bodea, domnul senator Ștefan Pălărie, domnul senator Clement Sava, doamna senator Rodica Cușnir și doamna senator Mariana Valentina Aldea.

Cu aceasta, declar închisă și sesiunea de declarații politice.

De asemenea, cu precizarea că ședința de astăzi a Senatului a fost condusă... conducerea a fost asigurată de subsemnatul, Laurențiu Plăeșu, vicepreședinte al Senatului, asistat de domnul senator Cristian Ghinea și de doamna senator Doina-Elena Federovici, secretari ai Senatului, declar închisă ședința de astăzi, 13 mai 2026, și vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la ora 11.26.